

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULŪ XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sorisorii nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

NR. 235.

Joi 6 (18) Decemvre

1884.

Din cauza S-tel sârbători de Joi, ȋiarulŪ nu va apăre decâtŪ Vineri sêra.

BrașovŪ, 5 (17) Decemvre

MinistrulŪ-șeședinte Tisza nu lasă se trecă nici cea mai mică ocașiune că se nu-și verse mânia în discursurile, cu care debutăză ȋilnicŪ în dieta ungară asupra așa ȋișilorŪ „agitorŪ ai naționalităȋilorŪ.“

Décă e vorba de agitaȋiă, amŪ dori sê scimŪ cine agităză într'adevêrŪ: celŪ ce provócă și atacă, sêu celŪ ce se apêră când este provocatŪ și atacatŪ?

Cu privire la acêsta întrebare d-lŪ Tisza nu ni-a datŪ nici-o deslușire. Din cuvintele lui vedemŪ însê, că d-sa consideră de „agitorŪ“ periculoși ideei de statŪ maghiarŪ pe toȋi cei ce nu supôrtă cu răbdare ghionturile, ce li se dau din drêpta și din stânga, ci se încercă a se apêra în contra lovirilorŪ maghiarismului violentŪ.

Dêr șefulŪ cabinetului merge și mai departe, declarândŪ c'unŪ aerŪ de omŪ inocentŪ, că guvernulŪ nici nu s'ar gândi la maghiarisare.

Și pôte că d-lŪ Tisza sê aibă încâtva dreptate. Nu guvernulŪ, ci numai organele guvernului maghiarisăză și pre când miniștrii se mărginescŪ la aceea de a amenință pe „agitorŪ naționalŪ“ în discursurile lorŪ, prefectŪ și inspectorŪ de scôle regescŪ ungurescŪ înființăză reuniuni și croiescŪ la planuri cum se nimicescă învêțămêntulŪ naționalŪ în scôlele nôstre populare confessionale în favôrea maghiarisărei.

AltfelŪ funcȋionarii din comitatulŪ Sâtmarului în frunte cu prefectulŪ și cu inspectorulŪ de scôle r. ung. au înființatŪ societatea de maghiarisare „Szechenyi“, cu scopŪ de a lăȋi limba maghiară între Nemaghiari. Bine înțelesŪ, organele guvernului se punŪ în capulŪ unei întreprinderi, care involvă unŪ amestecŪ directŪ în viața nôstră scolară și socială.

Sub firma inspectoratului scolarŪ reg. ung. reuniunea „Szechenyi“ se folosesce de tôte mijlocele spre a influință asupra învêțătorilor nôștri populari. Le adresăză apeluri de-a-dreptulŪ, cu desconsiderarea autorităȋilorŪ competente, trâmite comisiunii esaminătoare în scôlele nôstre și publică premii pentru învêțătorŪ sub cuvêntulŪ de a stimula zelulŪ lorŪ în propunerea limbei oficiale a statului, în realitate însê spre a-i face sê renunțe la misiunea lorŪ de învêțătorŪ românŪ, introducêndŪ cu timpulŪ în scôlele române limba maghiară, ca limbă a înstrucȋiunii.

Cei ce voiescŪ sê se convingă despre acêsta sê cetescă apelulŪ reuniunii „Szechenyi“, celŪ publicămŪ în numărulŪ de aȋi.

Tendenȋiositatea acestui apelŪ este vêdită. Tocmai împrejurarea, că numita reuniune află de lipsă de a se scusa de mai multe ori în apelŪ, că nu voiesce sê atace limba nôstră și organizaȋiunea scôlelorŪ nôstre dovedesce, că are intenȋiuni rele. Aici se potrivește de minune proverbulŪ francesŪ, că cine se escusă se acusă.

Dêr condiȋiunile concursului, celŪ publică reuniunea „Szechenyi“ pentru douêzeci de premii în sumă de 640 florini v. a. destinate învêțătorilorŪ nemaghiari, ne probăză învederatŪ, că

scopulŪ ei este maghiarisarea succesivă a scôlelorŪ nôstre.

Li se promitŪ premii mai vêrtosŪ acelorŪ învêțătorŪ, cari vorŪ sci se aducă pe scolarŪ așa departe, încâtŪ sê li se pôta propune tôte obiectele în limba maghiară.

Sê nu uitămŪ, că avemŪ de-a face cu scôlele populare. A dobândi în 2—3 ani unŪ asemenea rezultatŪ, este aprôpe imposibilŪ și decă totuși s'ar află ici colo vr'unŪ învêțătorŪ, care se rêmnescă la premiile numitei societăȋi, zelulŪ ce l'ar desvoltă elŪ pentru limba maghiară ar fi desvoltatŪ numai în detrimentulŪ învêțămêntului nostru popularŪ.

Așadêr avemŪ înaintea nôstră unŪ casŪ gravŪ și flagrantŪ de prigonire a învêțămêntului românŪ popularŪ.

PericululŪ e mare. Ce măsuri suntŪ decisiŪ a luă ai nôștri pentru combaterea lui? Cu acêsta cestiune ne vomŪ ocupă în altŪ numărŪ,

ProcesulŪ de presă în contra lui G. BarițŪ.

Sibiu, 16 Decemvre.

Înainte de a vê da unŪ raportŪ amênunțitŪ despre procesulŪ de presă alŪ d-lui G. BarițŪ, vê trimitŪ o scurtă dare de sêmă despre decursulŪ pertractării, la care a asistatŪ numerosŪ publicŪ.

După ce s'a constituitŪ tribunalulŪ și juriulŪ, se citi acusaȋiunea, în care se ȋicea, că articolulŪ incriminatŪ este scrisŪ în tonŪ agitatorŪ în contra naȋiunii ungurescŪ, în contra statului ungurescŪ, a guvernului și instituȋiunii de statŪ.

La întrebarea șeședintelui, d. G. BarițŪ a declaratŪ că n'a scrisŪ dênșulŪ articolulŪ, dar că ia rêsponderea asupra'și. ApêrătorulŪ rôgă pe șeședintele sê asculte martorii, cumcă d. BarițŪ n'a fostŪ în Sibiu, când s'a scrisŪ articolulŪ. Șeședintele declară, că nu e de trebuință, de ôrece se scie acêsta; dar nu se pôte eschide, că d. BarițŪ a pututŪ influință asupra articolului prin postă sêu prin telegrafŪ, ceea ce însă nu s'a afirmatŪ de nimenea. După acêsta au începutŪ pledarile.

SubstitutulŪ de procurorŪ Tribus ȋice că, dacă cere de la juraȋi sê condamne pe acusatulŪ, e împrejurarea, că articolulŪ incriminatŪ escită o naȋionalitate la ură contra alteia. ArticolulŪ mai ântêiu acuză guvernulŪ că a făcutŪ sê se amâne congresulŪ bisericescŪ românŪ gr. or. de frica spiritelorŪ lui Horia și Cloșca. Acêsta bănuială servesce ca motivŪ de a lupta în contra ideii naȋionale maghiare. SubstitutulŪ arată apoi, că nu guvernulŪ e vinovatŪ, dacă congresulŪ nu s'a convocatŪ, și chiar dacă s'ar fi exprimatŪ dorință d'a se amâna, acêsta nu însemnăză că apasă vr'o naȋionalitate. Dar cu acêsta articolulŪ a căutatŪ sê deștepte prin amintiri istorice pasiunile unei naȋionalități în contra acelei naȋiuni, căreia fapte de o miă de ani i-a datŪ rolulŪ de conducêtoare în acêstă țeră. ElŪ cere de la juriu dreptate.

AcusatulŪ G. BarițŪ ȋice, că dacă n'ar apăre la acêstă afacere ca fiu alŪ acestei patrii, ci ca streinŪ, din cetirea articolului, precum și a actului de acusaȋiune nu 'ș-ar putê face o idee clară despre întrêga afacere. Causa e, că autorulŪ articolului a tăcutŪ o mulȋime de fapte premergêtoare. Din acestŪ motivŪ nici n'ar fi lăsatŪ sê se pună articolulŪ în ȋiarŪ. Și afară de acêsta n'are obiceiulŪ sê se amestece în afaceri bisericescŪ, deôrece tóia nu e bisericescă, ci politică. AcusatulŪ intrândŪ în istoria bisericeii gr. or. arată, că ea a fostŪ inter religiones toleratas, n'a avutŪ dreptŪ până'n 1848 sêși înființeze scôle.

Ajunge apoi la articolulŪ »Luminătorului« relativŪ la cauza amânării congresului de atâta timpŪ, pentru că așa ar fi cerutŪ ministrulŪ, și spune, că prin acêsta se vatămă autonomia bisericeii și la urma urmelorŪ se pôte și înlătura, asta e temerea tuturorŪ și numai din acestŪ motivŪ articolulŪ »Observatorului« a fostŪ

scrisŪ în espresiu ni atătŪ de durerose. Vorbesce apoi despre dispoșitiunea ministrului privitoare la fondulŪ de ajutorare de 24,000 fl. Aci e o lovire în autonomia bisericeii; amintesce o sumă de casuri, prin care dovedesce, că organismulŪ bisericeii se atacă necuratŪ. TrecêndŪ la Horia, Cloșca și CrișanŪ, amintesce douê lucrări ale duorŪ Maghiari: a comitelui Teleky Domokos și a lui Szilagyi Ferencz, cari ȋicŪ că nu e nici o mirare, că poporulŪ ardelenŪ după atâtea suferințe s'a revoltatŪ, și cu tôte acestea revolta din 1884 ni se impută ca o infamiă. AcusatulŪ ȋice în fine, că sub Plevna ungurescă autorulŪ articolului a înțelesŪ sistemulŪ actualŪ, care e combătutŪ nu numai de RomânŪ, ci și de partidele ungurescŪ din 48 și 49, care nu vrêu sê scie nimicŪ de dualismŪ.

ApêrătorulŪ Frühbeck arată, că acusaȋiunea nu e întemeiată, fiindcă s'a înțelesŪ articolulŪ altfelŪ de cum trebuia. AcusatorulŪ nu e în stare sê constate criteriile vre-unei acȋiuni, cu atătŪ mai puținŪ penale. Partea ântêiu din acusaȋiune nu consună de locŪ cu textulŪ articolului. ApêrătorulŪ nu găsesce în totŪ articolulŪ nici o propoșitiune, care laudă revolta lui Horia și Cloșca. Nu cumva că celŪ ce numesce martiri pe Horia, Cloșca și CrișanŪ laudă revolta? De sigurŪ nu! Că e scrisŪ articolulŪ în tonŪ agitatorŪ, nu e adevêratŪ, căci nu e unŪ singurŪ cuvêntŪ, care sê arâte: pe cine și în contra cui agită? Nu e articolulŪ »Observatorului« ca adierea zefirului în asemênare cu acelŪ orcanŪ ce se ridică din colónele foilorŪ opoșitionale maghiare și care caută sê sgudue poșitiunea guvernului? AcusatorulŪ pune pondŪ pe aceea, că ministru șeședinte e desemnatŪ ca destructorŪ alŪ naȋionalităȋilorŪ. Acêstă espresiu ne adeseori s'a întrebuintatŪ și cu dreptŪ cuvêntŪ se pôte reduce la faptulŪ, că naȋionalităȋile au trebuitŪ sê învețe, sub ministerulŪ Tisza, sê renunțe la multe ce li se pârêu garantate prin legile create după pactŪ.

ApêrătorulŪ vine apoi la pasagiu cu Plevna ungurescă. AutorulŪ articolului își exprimă dorință, ca sê vie acelŪ timpŪ când naȋionalităȋile sê se pôta manifesta, rămânêndŪ cu tôte acestea credincioșe statului ungurescŪ. Este acêsta o agitaȋiune în contra statului, în contra naȋiunii ungare? Se ȋice în articolŪ, că oricare RomânŪ sê cultive și sê nutrească memoria eroilorŪ sêi și a faptelorŪ lorŪ, dar de o provocare a poporului românŪ, sê nutrească ideea unei Plevne ungurescŪ, nici urmă nu e. Nu cumva autorulŪ a făcutŪ mai multŪ decâtŪ ȋiarele opoșitionale, care nisuescŪ nu numai schimbarea guvernului, ci și schimbarea bazei statului? DeputatulŪ Grünwald a ȋisŪ, că ideea independenȋii statului ungurescŪ numai cu mórtea naȋiunii va dispăre. Dacă bărbaȋii de statŪ unguri vorbescŪ despre o schimbare, care e în contradicere cu actuala întocmire a statului, unui cetățenŪ nemaghiarŪ sê-i fie opritŪ a dori unŪ timpŪ, în care naȋionalități sale sê i se garanteze acele drepturi ce le avea mai înainte? ApêrătorulŪ se adresăză apoi cătră juriu, rugându-lŪ sêși dea verdictulŪ în consciință.

Juraȋii, după ce șeședintele le-a pusŪ patru întrebări, au achitatŪ pe acusatulŪ în unanimitate.

La întrebarea șeședintelui, dacă G. BarițŪ preține sê i se restituie cheltuelile, acesta a rugatŪ pe tribunalŪ ca, în casŪ de restituire, suma respectivă sê se întrebuinteze pentru unŪ scopŪ de binefacere. Cu acêsta procesulŪ s'a terminatŪ. X.

Agitaȋiuni de maghiarisare în comitatulŪ Sâtmarului.

AmŪ promisŪ în numărulŪ de LunŪ alŪ fôiei nôstre, cumcă vomŪ publică apelulŪ, ce l'a adresatŪ mai în urmă reuniunea de maghiarisare „Szechenyi“ cătră învêțătorii nôștri confessionali din comitatulŪ Sâtmarului. ÎmplinimŪ aȋi promisiunea nôstră, rugândŪ pe onoraȋii nôștri cetitori, ca sê cetescă cu atenȋiune apelulŪ acesta, ce urmêză mai josŪ în traducere românescă, căci dintr'ênsulŪ vorŪ învêță multŪ și pôte că se vorŪ convinge și despre aceea, că față cu astfelŪ de

agitațiunii pentru maghiarizare a adversarilor noștri, nu ne mai este ertat a stă cu mâinile în sîn, ci trebuie să luăm fără întârziere măsură de apărare. Eată apelul:

Onorate D-le învățător!

Reuniunea »Szechenyi« din comitatul Sătmăruului, care stă sub conducerea Ilustrului episcop, a prefectului acestui comitat, a capitulului din loc și a inteligenței celei mai destinate din comitat, și-a ales de scop: de a răspândi limba oficială a patriei comune limba maghiară, spre a întări astfel alipirea către patria comună maghiară, mai ales între locuitorii nemaghiari ai comitatului, fără vătămarea propriei limbă. (sic!)

Toți suntem fii aceleiași patrie comune. Același pământ nedeșpărțit ne nutrește pe toți. Toți ne bucurăm de bunătățile aceleiași libertăți. Toți trăim sub același scut al legilor. Într-o formă ne împărțim cu toții în drepturi și datorii.

Nu e între noi deosebire, nici în bine nici în rău. Ceea ce-l dore pe unul, simte și celălalt. Sângele ce-l vârsă Maghiarul este vârsat pentru Român, pentru Slovac, pentru Ruțen, pentru Némțu și vice-versa. Și acesta este comuniunea de interese, care legă sôrtea noastră a tuturor de sôrtea patriei și care alcătuiesc între naționalitățile, ce trăiesc în această patriă, frățietatea obligată, pe care a-o cultivă și a-o susține, pretinde binele și înaintarea noastră a tuturor. Dar această frățietate numai atunci poate deveni realitate, dacă ne vom înțelege unii pe alții. Și această înțelegere numai atunci este cu putință, când va fi o limbă comună, în care diferitele naționalități, ce trăiesc în această patriă, se-și potă schimbă ideile împrumutate, se-și potă împărțăși bucuriile și necazurile. Și această limbă comună nu poate să fie altă, decât limba oficială a statului, în care se manifestă viața comună a patriei noastre: limba maghiară.

La cunoștința acestei limbă ne îndrumă toate necesitățile noastre, atât în viața publică, cât și privată. În această limbă cunoștem starea patriei comune, pricepem mișcările ei și stăruințele ei mai fidel, pentru că viața statului ca atare se manifestă în această limbă: în societate, în politică, în legislație, în scriere, în știință, în arte și în administrație. În această limbă sunt scrise legile noastre, pe care a-le cunoște este în interesul nostru al tuturor. Această limbă deschide pentru toate naționalitățile, care trăiesc în această patriă, numeroase izvoare ale culturii câștigată prin stăruințele naționale de-o mie de ani încôce dela apusul cult. Pentru cel ce nu cunoște această limbă, aceste izvoare rămân nise comore ascunse: nu cunoște mișcarea științifică a patriei, nu înțelege năsuințele sale sociale, închise sunt dinaintea lui școlile superioare ale țerei și este lipsit de acea înrîurintă înălțătoare și nobilizătoare, ce-o exercită o cultură mai dezvoltată asupra tuturor acelor, care vin în atingere cu ea. Limba acesta deschide pentru naționalitățile diferite și nenumăratele ramuri ale oficiilor publice. Mai pre sus de toate însă cunoștința acestei limbă face posibil, ca naționalitățile nemaghiare să fie ferite de neîncredere și de ura de rassă.

Reuniunea »Szechenyi« nu numai că-și împlinesc prin urmare datoria ei patriotică, dăr crede a face un bine naționalităților, când, fără a se atinge (sic!) de limba și de tradițiunile lor, înmulțesc prin premii modul și ocaziunea, de a învăța limba patriei.

Bine știe într'aceea reuniunea »Szechenyi«, că în această muncă a sa nu se poate lipsi de sprijinul acelei clase, care după chiamarea ei chiar este conducătorea și crescătorea poporului și în a căreia mână este depusă sôrtea generațiunilor viitoare: clasa învățătorilor.

De aceea reuniunea a dat premii în anul școlar expirat al celor învățători, care au dovedit un zel demn de recunoștință, precum și succese în lățirea limbei maghiare și a sentimentului patriotic maghiar.

Și jertfa făcută de reuniune a și adus fructele dorite. În adunarea generală ținută în 15 Octomvre președintele reuniunii, după un discurs recunoșcător al episcopului (rom. cat.), a premiat pe învățătorii, ce erau de față, și a publicat premiile, ce le-au meritat învățătorii dela școlile care au fost vizitate de către reuniune, precum și ajutoarele ce s-au dat școlărilor din școlile premiate, ăr reuniunea a primit pe învățătorii premiați între membrii ei fără taxă.

Pe baza raporturilor detaliate despre rezultatul vizitării școlărilor, un juriu compus de reuniune, a adjudecat premiile publicate cu concursul inspectorului regesc unguresc de școle. Așa s-au împărțit în anul acesta ajutoarele învățătorilor și școlărilor din comuna Blidari, Vâmfalu (Vama), Kanyahaz, Aranyos-megyes, Komorzan, Olah-meddes (Medieșu), Lippa, Isacico, Erdő-aranyos și Baia de sus. Resultatele favoritoare dobândite astfel încouragează reuniunea de a merge înainte pe această cale, de a lăți după putință și a mări mișcarea de concurență între învățători. De aceea reuniunea publică pentru anul școlar curent 1884/5 earăș 20 premii pentru învățători și învățătoare și adevă 8 premii de câte 25 fl. la olaltă 200 fl., 6 premii de câte 30 fl. la olaltă 180 fl., 3 premii de câte 40 fl. la olaltă 190 fl., 2 premii de câte 50 fl. la olaltă 100 fl.

Condițiunile concursului:

La premiile de mai sus sunt chiamați a concura învățătorii și învățătoarele dela școlile, ce se țin de inspectoratul de școle reg. din comitatul Sătmăruului, sub aceste condițiuni: 1. Dacă instruiază în școle nemaghiare școlari nemaghiari. 2. Dacă conduc pe școlarii lor în spirit patriotic. 3. Dacă la obiectele de învățământ prescrise de autoritățile mai înalte școlare pot să dovedescă succes în cunoșterea limbei maghiare cu școlarii lor de altă limbă. 4. Dacă se înștiințiază la inspectorul școlar regesc unguresc, că au de gând a concura și încă în timp de 30 de zile, ăr cel mult până la 30 Decemvre a anului curent; e de ajuns de clararea simplă, că voiesc să ia parte la concurs. Aceste condițiuni trebuie să se împlinesc toate împreună și deosebit unele de altele nu dau drept la ajutor. Succesul concursului îl esaminează membrii de încredere ai reuniunii. Acesta se întimplă la sfârșitul anului când se obișnuiesc a se țină esamenile școlare. De aceea învățătorii, care vor concura, trebuie să înștiințeze cu o lună mai înainte pe inspectorul școlar reg. ung. despre timpul esamenelor.

Pentru adjudecarea premiilor se se ia în considerare următoarele: a) Nu se ia în vedere numai progresul unui școlar, ci a întregii clase. b) Se consideră ca un merit deosebit, dacă învățătorul aduce pe școlarii săi așa de departe, ca să le potă propune unele obiecte cu succes și în limba maghiară. c) Este decizătoare diligența învățătorului.

Dacă dăr succesul general este și mai slab, însă învățătorul a avut să lupte cu mai mari greutate, acesta nu împedecă nici câștigarea premiului, nici gradațiunea învățătorilor concurenți. d.) În casu contrar e în favoru acela dintre învățători, care a concurat și în anul trecut, fără considerare la aceea, dacă a fost premiat sau nu. Învățătorii deja premiați, avându același succes ca alții, sunt preferați, precum și e succesele dobândite cu fetele îndreptătesc cu deosebire la câștigarea premiilor.

În fine reuniunea își rezervă dreptul, ca să dea unui și același învățător, ce a dovedit un succes deosebit 2 premii. Afară de acesta, reuniunea împarte între școlarii din școlile premiate, la câte 5 școlari ajutoare în taleri de câte 2 și 1 fl.

Reuniunea nealterându, prin acestu concurs ordinea școlară esistentă și organizarea școlărilor confesionale (?!), pune totă greutatea numai pe succesul dobândit în conducerea școlărilor în spirit patriotic și în cunoștința limbei maghiare, care succes a-l ajunge este chiar după lege datoria fiecărui învățător popular confesional. De aceea reuniunea așteptă, ca și D-ta, cu cunoscutul D-tale zel, să pășesc în șirul acelor distinși învățători concurenți, care fiind devotați legilor țerei și intereselor bine pricepute ale patriei comune, afară de premiile publicate și de mulțămirea și mai prețioasă a conștiinței lor, vor dobândi recunoșterea fiecărui patriot credincios.

Sătmăru, 10 Noemvre 1884.

(L. S.)

Consiliul direcțional al reuniunii
»Szechenyi.«

SCRILE ȚILEI.

Reuniunea femeilor române din Brașov va țină Marți în 11/23 Decemvre a. c. la 3 ore după prânț, la gimnaziul român, o adunare extraordinară.

—0—

Serbătorea S-tului Nicolae, ce va fi Joi în 6 Decemvre, nu va împedecă ținerea »Intruniri literare.«

—0—

După cele mai noue sciri despre nenorocirea din mina de cărbuni de la Anina, au dispărut 47 lucrători, dintre cari numai 17 nensurați, ăr 30 părinți de familie, cari lasă în urmă-le cu totul 70 de copii și soțiile. S'au scos toate 47 cadavrele nenorociților. Causa nenorocirii este, că s'a aprins pulberea de cărbuni și gazul produs i-a inecat pe lucrători. Veduvele vor primi pensii.

—0—

Sunt numiți sublocotenenti în rezervă voluntari: George Bărsan în reg. 64 de inf., Aurel Popa în reg. 2 de int., George Popu în bat 23 de vânători, Ionu Predovic în reg. 62 de inf., Petru Farcaș a lui Simion Safti în reg. 63 de inf., Sava Raicu și Ionu Farcaș în reg. 50 de inf., Virgil Bogdan în reg. 8 de artilerie.

—0—

»Românul« spune, că »Liceul Sf. Sava« a serbat adă ziua patronului său și a 67-a aniversare a fondării sale.

—0—

»L'Indépendance roumaine« comunică scirea, că prin

FOILETONU.

Din basmele populare române.

Cei doisprezece frați și fata cu perul de aur.

(Urmare și fine.)

Împăratul nu mai putea de bucurie, că și-a dobândit o armă atât de bună, și-lu cinsti pe feciorul cel mic cu 16 galbeni, ăr pe frații săi cu câte 8 galbeni pe unul. Cu toate acestea, cei unsprezece frați turbau de necaz, că nu-lu potă perde. De aceea s'au totu gândit, cum se-lu prăpădescă și aducându-și aminte de perul de aur, l'au părit împăratului spunându-i, că fratele lor cel mic știe o fată cu perul de aur. Atunci împăratul, care era flacău și care voia să se căsătorască cu o fată frumoasă, chemă pe feciorul cel mic la sine și-i porunci, ca în 48 de ore să aducă fata cea cu perul de aur. Bietul fecior spuse împăratului, că el nu știe nici n'a auzit de nici o fată cu perul de aur și deci n'are de unde s'o aducă. Împăratul chemă atunci la sine pe frații lui și le spuse, că fratele lor nu se știe de unde e fată cu perul de aur. — Înălțate împărate, dăseră cei unsprezece frați, să te duci la patul fratelui nostru și să cauți de-asupra pe poliță unde vei găsi un fir de per de aur din capul fetei ce o știe el. Împăratul s'a dus în grajd și căutându pe poliță găsi un fir de per de aur de doi coți de lung. Atunci împăratul chemă din nou pe feciorul cel mic și-i dete aspră poruncă, să aducă fata, că de unde nu capul nu-i mai stă la loc. Feciorul se duse plângendu la cal și-i spuse ce poruncă aspră i-a dat împăratul. Calul îi aduse aminte de cuvintele ce i-a spus, când a ridicat de pe pământ perul de aur și duse: — Acum

a sosit timpul să-ți pară rău de ce l'ai luat, precum și-ar fi părut rău dacă nu l'ai fi luat. Dar du-te la împărat și spune-i să poruncască la aurari și argintari o masă, un scaun, un taler, un pocal, un cuțit, o furcuță și o tipsă, toate de aur pentru o persoană; apoi totu uneltele de mai sus pentru șese persoane, dar de argint. Feciorul ceru împăratului să-i pregătască aceste lucruri și după trei zile le-a și primit. Calul învăța apoi pe fecior să meargă n piață și să cumpere făină, vin și din potică (farmacia) un praf, care să adormă. Feciorul pregăti din făină șapte cocci (țăpoi) și în loc de sare puse acel praf adormitor; de asemenea îi pregăti bucătărea împăratului o supă, în care puse tot de acel praf în loc de sare, și totu astfel puse și în vinu d'acel praf.

După ce toate au fost gata, feciorul le aședă pe cal, încăleca și el și merse cale lungă și ajungă. Ajunse în mijlocul unei grădini frumoase, unde era un măr totu cu mere de aur. Acolo feciorul întinse masa, aședă mâncarea și tacămurile (uneltele de mâncat) și eși apoi afară din grădină. Pe când sta feciorul la pândă tocmai pe când răsărea sôrtele, intră în grădină o fată cu perul de aur și însoțită de șese fete cu perul de argint, ca să se preumbe. Ajungendu în dreptul mărului cu merele de aur, domnița nu se mai pută mira destul, că Dumneșu i-a pregătit o masă atât de strălucită. S'au pus toate să mănecă și să bea, dar nu trecu mult și praful din mâncare și beutura le adormi pe toate. Cum văd feciorul acesta, se repeși și luă pe fata cea cu perul de aur, o puse pe cal și plecă cu ea. Nici nu se sculase împăratul, când feciorul ajunse cu fata la palat. După sosire, feciorul o aședă într'un pat frumos, unde dormi fata trei zile și trei nopți fără să

se deștepte. Împăratul veghea pe lângă dâna plângendu, de tēmă să nu moră.

După trei zile fata se deșteptă și duse: — Cine a avut curajul, să mă aducă aci cu înșelăciune? — Eu te-am adus, dar nu cu înșelăciune, răspuse împăratul, ci cu voia lui Dumneșu. — Nu te cunosc, să fii în stare a face acesta, duse fata, ei un altul e; adămi înainte pe acel voinic, să-lu vedă. Împăratul, de voia de nevoia, chemă pe feciorul înaintea domniței, care vedendu-lu îl întrebă: — Cum ai îndrăsnit să intri în grădina mea și cu farmede să mă adormi și pe mine și pe servitoarele mele? — De nu te aducem, răspuse feciorul, împăratul mi-ar fi tăiat capul. — Bine, duse domnița; acum dacă m'ai adus pe mine, să-mi aduci și ciurda mea de vaci, că de unde nu negreșu și se va tăia capul. Feciorul se duse la cal și-i spuse ce i-s'a poruncit. — Bătutu-te-ăr fi Dumneșu! îi duse calul, — acum am să mă bat cu frate-meu, căci el păzesc vacile domniței; dar totu atata acum, nici tu nu m'ai lăsat să mor, nici eu nu te voi lăsa până la morte. Du-te și cumpără douăsprezece pei de bivoli, îmbracă-mă cu ele, cōse-le și legă-le apoi cu sirmă. După ce făcu feciorul așa, încăleca și plecă. Când ajunse la cîrăd, vacile și fratele calului dormeau. Feciorul se sui, după sfatul calului, într'un arbore să privească. Calul râncheză apoi așa de tare, că toate delurile se cutremurară. Fratele calului, care păzea vacile, se trezi și râncheză cu atâa putere, că delurile începură a se bate în capete. După acesta se luă la luptă, care fu îngrozitoare. Toate peile de bivoli de pe calul feciorului precum și sârmele au fost rupte cu dinții de calul care păzea vacile și începuse acesta a rupe din carnea viă a frate-său. Dăr și calul feciorului luase totă carnea

cercurile oficiose se vorbesc despre trimiterea d-lui T. Maiorescu ca ministru plenipotențiar la Viena.

—0—

Din Paris se scrie, că generalul de brigadă român N. C. Dabija, șeful statului maior general al armatei și fost ministru, a murit în urma unei grele băle.

—0—

«Voința Națională» spune, că Duminecă, la orele două după amiazi, s'a intrunit la Universitate un mare număr de Macedonenii, cari luaseră inițiativa înființării unei societăți pentru cultura Românilor din Turcia și aleseseră o comisiune cu însărcinarea d'a face statutele. D. Granda, în numele comisiunii, a arătat principiile și simțimintele de cari s'a condusă comisiunea în lucrarea sa. Înainte de toate, a ținut d-sa, am avut în vedere, că Românii aceia sunt supuși devotați ai Sultanului, membri zeloși ai Statului otoman; prin urmare, în capul programului instrucțiunii primare, secundare și speciale trebuie să fie limba Statului, limba turcă, predată obligatoriu și serios.

Însărcinarea comisiunii, aceea d'a schița statutele, fiind implinită, ea se retrage, invitându adunarea să aleagă un biou provisoriu pentru a conduce discuțiunea. Fostul președinte al comisiunii este invitat să presideze și adunarea. D. Granda ocupă scaunul de președinte cu d. Bagavă ca secretar. S'a citit proiectul statutelor și s'a luat în considerare. Apoi a început discuțiunea și votarea pe articule. Obiecțiunile s'au ridicat mai mult din partea celor cari nu cunosc starea lucrurilor din Turcia și părțile cu cari se luptă Românii și Albanesii. Ședința s'a ridicat la 5 ore și jumătate, rămânându a se termina discuțiunea și votarea articulelor în ședința viitoare, care va fi Duminecă.

—0—

Diarului „Le Temps» i se scrie din Petersburg, că nihilistii au publicat o proclamațiune, prin care fac cunoscută comitelui Tolstoi, ministrului de interne, că comitetul executiv nihilist l'a condamnat la moarte.

O demonstrațiune anti-șovinistă a junimei nemaghiare.

Peșta, 15 Decembrie.

Duminecă seara în 2 (14) Decembrie se adunară într'o restaurațiune din Peșta la un banchet cam la vr'o 70 studenți universitari: Români, Sârbi și Slovaci. Președinte al banchetului se alege cu unanimitate studentul Alesandru Petrovič, care ridică cel dintâiu toast în limba germană pentru unirea și egala îndreptărire a naționalităților. Fiecare dintre cei preșinți și-a manifestat dorința ferbinte pentru realizarea acestei idei salutare. Toastul a fost primit cu cel mai mare entuziasm din partea celor preșinți.

După mai multe alte toasturi, președintele a ridicat un toast pentru frații români, cari prin suferințele comune au devenit cei mai sinceri și mai călduroși amici ai Slavilor. N'au lipsit toasturile nici pentru frații sârbi nici pentru frații slovaci din părțile Ungariei nordice.

Toastul cel mai caracteristic a fost acela care l'a ținut președintele în limba maghiară. El a ținut:

«Acuma pentru întâia dată în viața mea vorbesc în public ungeresc. Fraților, până acum am închi-

de pe frate-său și în urmă îi sfărâmă peptul cu copitele și îl omorî. Calul chemă pe feciorul, căruia îi dăse se între în coliba frate-său și se ia d'acolo biciul de aur. Cum pocni feciorul cu biciul, calul se înalță în aer, er elu se culcă pe spatele lui, ca să nu vadă vacile că e omul pământeni. Apoi se înalță și vacile, care auțiră pocniul biciului, și luându-se în urma calului ajunseră la împăratul.

Domnița vădându isprava feciorului, îi dăse: — Atunci cred, că mai adus pe mine și vacile, când le vei pute mulge și te vei scaldă în laptele lor. Dar numai după ce calul suflă peste vaci put feciorul să le mulgă fără nici o greutate, umplându douăsprezece cădi. După aceea vrându să se scalde mai întâi în ascuns, și băgă un deget în lapte și îndată i se topi degetul. Feciorul spuse calului ce i s'a întâmplat, er acesta se duse și suflă peste o cadă. — Acum du-te și chiamă pe domnița și poporul numeros, ca să vedă că te scaldi. Feciorul făcu așa, bėu lapte din cada, peste care suflase calul, și se scaldă. Atunci dăse domnița cătră împăratul: — De voesci să fii soția ta, scaldă-te și tu în laptele dela vacile mele. Împăratul se băgă într'o altă cadă să se scalde, dar nici nu se mai vedu; se topise. Domnița merse atunci la feciorul, îl înbrățișă și sărutându-l îi dăse; — Tu ești demn să fii soțul meu, căci tu mult ai asudat pentru mine. Feciorul chemă apoi la sine pe frații săi, le dete avere multă, dar le și porunci, ca îndată să părăsescă acel oraș. Elu se căsătorî cu domnița, se sui în scaunul împărăției și domni multă vreme.

Povestită de
Teodor Lăpușan de Stana.

natu pentru cei pe cari îi iubim. În adevăr, tinerimea poate iubi foarte călduros, dar poate și urască cu cea mai mare înverșunare. Voiu să strig un «Pereat» dușmanului nostru comun, pe care trebuie să-l urâm cu toții: acesta este șovinismul. Pereat! Acum știu toți pentru ce am toastat pentru prima oară în viața mea ungerescă.»

Aceste cuvinte fură primite cu cel mai mare entuziasm. După ce a mai ridicat un student român un toast pentru președintele întrunirii, se împrăștiă societatea studenților între strigătele cele mai entusiastice de să trăiescă Miletici și Babeșu.

Dorim, ca pasul acesta, ce l'a făcut junimea universitară întru inaugurarea frățietății între diferitele naționalități nemaghiare să fie făcut într'un cės bun și frățietatea să prindă din ce în ce mai multă rădăcină între junime, care este speranța viitorului. Să nu uite tinerimea studioasă, că cum și-o așterne acuma calea, așa va fi și în viitor, când va ave să conducă afacerile naționale.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. al «Gaz. tranz.»)

Lipsca, 17 Decembrie. — Pertractarea în contra atentatorilor dela Niederwald a început la 15 Decembrie. Din cauza șgomotelor de un nou atentat, tribunalul a fost înconjurat de armată și poliție. Au asistat 40 de raportori dela diare streine. Intre martori au fost mai multe femei și fete. Toți anarchiștii acușati sunt omeni tineri. Acusatul Rupsch a mărturisit, că a fost însărcinat să omore pe împăratul prin dinamită, aședând o pe șosea, așa că împăratul trebuia să trecă peste ea. Totodată avea să așede dinamită și sub cortul împăratului. Cu toate acestea, s'a învoit numai în aparență ca să comită atentatul, pe când în realitate tocmai voia să-l împedecă.

Viena, 17 Decembrie. — Din ordinul autorității reprezentațiunea dela „Karlstheater“ nu s'a dat din cauza focului de alaltăeri.

DIVERSE.

O musică de Curcani. — Cititorul se nuși închipuie că este vorba despre musica seu fanfara vreunui regiment de dorobanți, nu domne feresce! Este vorba numai și numai despre paserile domestice numite «curcani», care au dat naștere la un proces ce s'a pertractat mai lunile trecute înaintea judei de pace. Ca să esplicăm mai detaliat cum s'a urmat lucrurile, punem aici depozițiunea martorilor chemați în această afacere. Cizeceanu, un bețiv clasic, trențeros, aprôpe desculț, cu nasul roșu, cu mustațile pe oia și cu întrăga figură afumată, înainteză ca martor al lui Bucluceanu. Elu privesce cu un aer timpit la judecătorul care îl întreabă: «Ce știi în cestiunea cu curcanii cucónei Marghiólei? — Martorul: Eu pe vremea aia mă aflam peste drum... — Cucóna Marghióla: Ha ha ha!., peste drum la cărciumă. — Martorul: Cum vă spusei, mă aflam peste drum... — Cucóna Marghióla: La cărciumă!... — Judecătorul: Tăcere. — Martorul: (strănută) Mă aflam... — Totu auditorul: S'ți fie de bine!... — Judecătorul: Tăcere, că vă dau afară. Aprobe veți cine face gălăgiă. — Aprodul: Ascult! — Martorul: Era într'o sfânta Joi, cam pe la chindie... — Judecătorul: Fii mai resumat, dacă se poate. — Martorul: D-le președinte, me rog să mi se aducă un scaun... — Cucóna Marghióla: Nu te mai țin piciorle de trez ce ești. — Martorul: Protestez! Nici n'am mâncat pe ziua de azi. — Judecătorul: (cătră martor:) D-le spune ce ai de spus, nu ne ține în loc cu glumele d-tale. — Martorul: Pe la chindie, după cum vă spusei, mă aflam peste drum și tocmai mă găteam să plec acasă. De odată în depărtare aud nisce fluerături ca de vardist! Așa cum vă spusei, d-le judecător, aud nisce fluerături ca de la mașina drumului d' feru... — Cucóna Marghióla: Diceai adineaori că erau fluerături de vardist. — Judecătorul: (furios) Tăcere!... — Martorul: La început mi-am astupat urechile, căci despre partea aceea unde se află d. Bucluceanu, nu veneau numai fluerături, der mai venea și un șgomot foarte asurătoru celu scoteau nisce curcani.... Cum vă spusei, curcanii răspundeau prin borboroseli neîntrerupte la fluerăturile d-lui Bucluceanu. D-lui glumea acolo cu paserile. Auditorul ride de se strimbă. Martorul: M'am apropiat și eu să vedu ce este. — Cucóna Marghióla: Bine că putei să mai veți în halul în care te găseai. — Martorul: D Bucluceanu fluera și curcanii îi răspundeau. Erau ca la 40 de curcani. Glumea omul. — Cucóna Marghióla: Din cinc-șese curcani ai făcut 40, bre! cum strică beția până și vederea la unii omeni! — Martorul: Apoi când era gata să plec, auți gălăgiă mare. Cucóna Marghióla ocăra de foc de d. Bucluceanu. Mi se pare că l'a și bătut. Pe d-lui l'am vădit apoi fugind din răspăteru... (martorul începe să sughițe îngrozitor și nu mai poate spune nici o vorbă). — Judecătorul: Să poftescă d-na Marghióla Ceomăgeanu. — Cucóna Marghióla: Present! — Jude-

cătorul: Dar d-ta ce ai de spus, domnă? — Cucóna Marghióla: (cu un aer de mahalagioică perfectă) Ei, păi se vă deșiră eu, d-le judecător. — Judecătorul: Te rog să fii mai scurtă. — Cucóna Marghióla: Oi să fii cum m'a lăsat Dumnezeu. D. Bucluceanu, îl vedeți, d-lui d'acolo, vrea să facă pe craidonul prin mahalaua noastră. Fata mea, Șita, îi înțelese gândurile și-mi spuse într'o zi: mamă, mămicuțo, un giubenat totu trece pe la spatele grădini noastre și stă în locu câte un ceas. Uneori dă târcóle peste târcóle și fluera ca un netrebnic. — Audu torul ride. Bucluceanu: D-le judecător, ași ruga prea multe pe cucóna Marghióla să-mi modereze limba. Aici nu e la mahala. — Marghióla (exasperată): Mai ai încă ni rușinarea să mă insulti, papugiule; apoi stai că 'ți-o arăta eu acum. Așa, d-le judecător, dumnelui d'acolo 'mi trecea așa ca un flueră vântu pe strada de la spatele grădinei noastre. Treci azi, treci mâine, he!... ce credeți că pusese de gându cioflengarul nostru? Pusese de gându lucruri mari de totu, dacă n'ășu fi fost eu p'acolo. — Judecătorul: D-nă, te rog să-mi scurtez-o. — Cucóna Marghióla: Așa cum vă spusei, d-lui i se scurgea ochii după Șita, fata mea, de... și credea că are a face cu cine știe ce... Fata, cum sunt fetele, draci goi, imi spunea mie, dar n'o răbda inima să stea locu în casă. Cătu simțea că trece papugiule pe la spatele casei, țopu și ea în grădină. Dar am o fată, d-le judecător, să-mi trăiescă, e brațară de aur. De frumosă nu are părechii în mahala. Știe și câte-va limbă. A învățat patru ani în panționu la Madam Kațe. Se pricepe la ori ce lucru: la bibiluri, la spițuri, la brodatu, la spălatu, la călcatu, la freatu, la pisatu, la... — Judecătorul: D-nă vorbiți în cestiune. — Cucóna Marghióla: Mă iartă, d-le judecător, că eu sunt vorbitore de felul meu, când mă pornesc nu mă opresc. Der se mă veți la sindrofie! — Judecătorul: Nu mă indoiesc; dar fii bună de spune cum s'a întâmplat bătaia? — Cucóna Marghióla: Bătaia? Bătaia? Ei, păi se stai să-ți spui din firu în pėru cum a mers șiretenia, m'ar trebui o lună de zile. — Judecătorul: Spune în două trei cuvinte. — Cucóna Marghióla: Dumnelui de colo (ridend) Bucluceanu!... (continuă de a ride) Bucluceanu!... Cine dracu l'o fi botezat astfel!... (ride de se prăpădesce). — Judecătorul: D-nă fii mai serioasă. — Cucóna Marghióla: D. Bucluceanu făcea adică, cum s'ar dice, curte Șitei. D-lui treci azi, treci mâine, băgase de sémă că noi avem în curte și vr'o de ce doispre-dece curcani, pe care credem, deca o vrea D-șeu, să-i vindem de Pasci și să luăm ceva parale pe ei. — Judecătorul: Forte bine, pe urmă? — Cucóna Marghióla: Pe urmă, d-lui de colo, ca să vestescă pe Șita, pe fata mea, că a sosit la spatele grădinei, a început să fluere la curcani, sciind că paserile o să-i răspundă (ride și se ține cu mâinile de pantece). — Bucluceanu: Veți că o să-ți vie rău de atata risu. — Cucóna Marghióla: D-lui sciind că curcanii o să-i răspundă și o să facă gălăgiă mare în curte, care gălăgiă negreșit era să fie audită și de Șita, fata mea, a început nebunul, — că nebun o să-i dicu — să fluere. Elu fluera, curcanii îi răspund; elu fluera, curcanii îi răspund. Șita aude și ese în grădină se vadă ce a dat peste bieții curcani. Când colo ce se veți? D-lui aședat grecesce pe o buturugă imi fluera la paseri. Biana fată încep să se crucescă creșdend că e ucigălu toca și fugi înderul în casă. Tocmai atunci am eșit eu afară cu Tasache nepotul meu și l'am gonit p'aci încolo. — Judecătorul: Nu v'ai bătut? Nu l'ai ocărit d-ta? — Cucóna Marghióla: Eu să-l ocăresc? m'a ferit D-șeu pe mine să ocăresc pe cineva în viața mea. Eu i-am ținut cu binșorlu: du-te omule p'aci încolo că bolnăvesc paserile. — Bucluceanu: Ți-ai uitat vorbele ce-mi diceai, păcat că n'ai fost de față, d-le judecător, să aud comedii. Ți se sbărlea părul în capu să fi auditu ce-mi dicea. Imi pare rău că nu pot să le spun aici. — Cucóna Marghióla (blandă): N'am ținut, d-șeu, nici o vorbă de rău. Pe mine mă știe totă mahalaua de femei bună. N'am ocărit de când sunt eu pe nimeni. — Bucluceanu: Ceru despăgubire pentru insultele ce mi-a adresat în public și pentru căciula de imitați ce a rămas în mâinile cucónei Marghiólei, pe când voia să mă apuce de pėru. — Judecătorul condamnă pe cucóna Marghióla la 20 lei amendă. La eșire dăse cucóna arătându-i pumnul lui Bucluceanu: Să mai poftesci pe noi, domnule, că n'au curcanii cu cine să mai stea de vorbă!... (Naștunea.)

*

Care sunt cărnurile cele mai bune. — Dacă e vorba să avem carne môle, delicată, albuminosă, carnea albă e cea care trebuie aleasă; dar dacă căutăm pe aceea care nutrește mai bine, care dă mai multe materii asimilabile și care este mai bogată în principii fibroase și feru, atunci trebuie să alegem cărnurile roșii în general, și bucățile în cari carnea e mai roșie la acele animale, cari ca și paserile au cele două calități de carne; deci carnea de pe lângă oșe e cea mai bună. Cărnurile prea albuminoase și gelatinose, pe lângă că nu sunt ușore, dar sunt și greu de mistuit. Capul și piciorle vițelului și ale ori-cărui animalu cornut sunt mai greu de mistuit ca celelalte părți ale corpului. Poporele, care mănăncă carne cu sânge, sunt și cele mai robuste și une-ori și cele mai seltate. Deci când vom voi să întărim fisicul tinerilor noștri, i vom obicei gradat să mănănce cărnuri roșii; acelaș lucru e de ținut și pentru copilele, cărora le lipsese menstruația, seu suferu de bóla d'isă chlorosa. Să se procedă gradat și cu prudentă, și cărnurile albe să le fie oprite acestora.

Editoru: Iacob Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 16 Decembrie st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	124.—	Bonuri croato-slavone	100.—
Rentă de aur 4%	95.80	Despăgubire p. dijma de vin ungar	98.25
Rentă de hârtie 5%	90.80	Imprumutul cu premiu ungar	116.—
Imprumutul căilor ferate ungare	145.25	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	116.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungar (1-ma emisiune)	97.50	Rentă de hârtie austriacă	81.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungar (2-a emisiune)	119.75	Rentă de arg. austr.	82.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ungar (3-a emisiune)	100.—	Rentă de aur austr.	104.—
Bonuri rurale ungare	100.50	Losurile din 1860	135.10
Bonuri cu cl. de sortare	100.25	Acțiunile băncii austro-ungare	857.—
Bonuri rurale Banat-Timșu	100.25	Act. băncii de credit ungar	303.50
Bonuri cu cl. de sortare	100.25	Act. băncii de credit austr.	294.50
Bonuri rurale transilvane	101.25	Argintul împărătesc	5.78
		Napoleon-d'or	9.76 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	60.20
		Londra 10 Livres sterline	123.35

Bursa de București.

Cota oficială dela 1 Decembrie st. v. 1884.

	Cump.	vënd.
Rentă română (5%)	—	—
Rentă rom. amort. (5%)	—	—
convert. (6%)	—	—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	—	—
Credit fonc. rural (7%)	—	—
" " (5%)	88	—
" " urban (7%)	—	—
" " (6%)	—	—
" " (5%)	83	—
Banca națională a României	1195,1200.1205	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	295,309 1/2	300,303
" " Națională	215	—
Aur	12%	—
Bancnote austriace contra aur	—	—

Cursul pieței Brașov

din 17 Decembrie st. n. 1884.

Bancnote românești	Cump.	8.68	Vënd.	8.72
Argint românesc		8.60		8.64
Napoleon-d'or		9.74		9.75
Lire turcești		10.98		11.—
Imperiali		9.98		10.—
Galbeni		5.70		5.72
Scrisurile fonc. »Albina«		100—		101.50
Ruble Rusești		1250—		1260—
Discontul		7—10 %		pe an.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturii.)

Societatea comercială română Bassarabianu Calloglu & Comp.

BULETINŪ
BRĂILA 3 Decembrie 1884.

Vendător	Cumperător	Felul	Kilo	Libre	Prețul	Notițe
Catzica d-to	Schmierer d-to	Grâu	240	56—	59 25	Caicū
Picoca Politis	d-to	„	300	56 3/4	62 50	„
R. Balanu	Chrissoveloni	Orzū	640	58 3/4	67 —	„ cab.
Pauli	Schmierer	Meiu	340	48 1/2	43 50	Magasie
	L. Mendl & C-ie	„	150	57—	41 25	„
		„		56 1/4	44 —	cu biletū

Publicațiune.

Dreptul de cărciumărită al familiilor boerone din Veneția inferiōră se va esarēndă în licitațiune publică în 24 Decembrie 1884 la cancelaria comunală, începēndu din 1-ma Ianuarie 1885 pre durata de 3 ani cu prețul esclamărei de 1200 fl. v. a. Licitanții au a depune vadiu de 10% dela prețul esclamărei.

Condițiunile mai de aprōpe se pot vedē la cancelaria comunală.

Veneția inferiōră în 10 Decembrie 1884.

3—3

Familiele boerone.

Insciințare!

În înțelesul Art. de lege XVIII § 35 din anul 1871 se aduce la cunoștință, că la 22 Decembrie a. c. la 3 ore postm. se va ține în casa sfatului ședință publică, în care se va compune lista viriliștilor pentru reprezentanța comunei orașenești pro 1885.

Brașov în 13 Decembrie 1884.

2—3

Comisiunea pentru compunerea listei de viriliști.

Vindecare Radicală și Rapidă

de tōte

Bōlele Nervōse, Epileptice și Secrete

numai prin metoda mea.

Onorariile nu se dau decât după restabilirea completă.

DR. PROF. A. MALASPINA,

membru al mai multor societăți științifice

106. Faubourg St. Antoine. — PARIS.

Tratarea se face prin corespondență.

Mersul trenurilor

pe linia **Predeal-Budapesta** și pe linia **Teiuș-Arad-Budapesta** a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta				Budapesta-Predeal				Teiuș-Arad-Budapesta			Budapesta-Arad-Teiuș.		
	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus
București	7.15	—	—	Viena	8.25	8.35	3.30	8.00	8.25	8.35			
Predeal	1.09	—	—	Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47	Budapesta	8.00	6.55		
Timiș	1.33	—	10.15	Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36	Vințul de jos	4.04	11.09		
Brașov	2.06	—	10.50	P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09	Șibot	4.35	11.43		
Feldiōra	2.16	6.30	5.45	Oradea mare	4.11	5.13	3.20		Orăștia	5.02	12.13		
Apatia	2.44	7.09	6.28	Vărad-Velenceze	4.21	9.37	3.25		Simeria (Piski)	5.44	1.22		
Agostonfalva	3.03	7.41	7.07	Fugyi-Vásárhely	4.29	9.45	—		Deva	6.05	1.48		
Homorod	3.18	8.09	7.42	Mező-Telegd	4.40	9.59	—		Branicea	6.34	2.21		
Hașfaleu	3.51	8.53	8.51	Rév	5.02	10.28	3.56		Ilia	7.01	2.54		
Sighișora	4.51	10.18	10.52	Bratca	5.46	11.41	4.31		Gurasada	7.15	3.09		
Elisabetopole	5.11	10.55	11.56	Bucia	6.09	12.15	—		Zam	7.49	3.48		
Mediaș	5.39	11.36	12.43	Ciucia	6.28	12.48	—		Soborșin	8.32	4.37		
Copșa mică	6.00	12.11	1.23	Huedin	6.52	1.48	5.28		Bêrzova	9.19	5.30		
Micăsasa	6.29	12.35	2.07	Stana	7.32	3.21	6.01		Conop	9.40	5.58		
Blașu	7.02	1.29	3.06	Aghiriș	7.51	3.54	—		Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24	
Crăciunel	—	1.45	3.22	Ghirbēu	8.12	4.34	—		Paulișu	10.32	6.56	8.41	
Teiuș	7.38	2.26	4.15	Nedeșdu	8.24	4.52	—		Gyorok	10.48	7.15	9.01	
Aiud	7.55	2.48	4.44	Clușiu	8.38	5.11	—		Simeria (Piski)	11.17	7.48	9.30	
Vințul de sus	—	3.12	5.10	Clușiu	8.57	5.40	7.08		Orăștia	12.32	8.05	9.45	
Uiōra	—	3.19	5.19	Clușiu	9.23	6.00	7.18		Șibot	12.00	8.45	6.10	
Cucerdea	8.24	3.36	5.47	Clușiu	9.50	6.29	—		Szolnok	4.00	2.10	7.27	
Ghirbiș	8.48	4.10	6.38	Clușiu	11.15	8.14	8.29		Budapesta	7.44	6.40	—	
Apahida	—	5.39	8.51	Clușiu	12.04	9.49	8.53		Viena	6.20	—	—	
Clușiu	10.08	5.59	9.18	Clușiu	12.12	9.58	—						
Nedeșdu	—	6.54	8.34	Clușiu	12.19	10.07	—						
Ghirbēu	—	7.10	8.59	Clușiu	12.45	10.42	9.17						
Aghiriș	—	7.25	9.35	Clușiu	1.15	11.32	9.40						
Stana	—	7.49	10.16	Clușiu	1.44	12.03	—						
Huedin	11.33	8.11	11.04	Clușiu	2.00	12.24	10.12						
Ciucia	12.06	8.52	12.17	Clușiu	2.34	12.43	—						
Bucia	—	9.11	12.47	Clușiu	2.52	1.22	10.45						
Bratca	—	9.29	1.21	Clușiu	3.27	2.24	11.07						
Rév	12.25	9.52	2.05	Clușiu	4.01	3.06	11.29						
Mező-Telegd	1.11	10.27	3.08	Clușiu	4.50	4.17	12.15						
Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39	Clușiu	5.08	4.51	12.30						
Vărad-Velinte	—	10.56	3.55	Clușiu	6.47	7.07	1.32						
Oradia-mare	1.49	11.04	4.06	Clușiu	7.36	8.10	2.04						
P. Ladány	1.54	11.14	7.30	Clușiu	8.09	8.46	2.24						
Szolnok	3.14	1.47	11.05	Clușiu	8.41	9.20	2.44						
Buda-pesta	5.10	4.40	2.37	Clușiu	9.20	10.15	3.15						
Viena	7.30	7.44	6.40	Clușiu	—	6.00	3.25						
	2.00	6.20	2.00	Clușiu	—	6.57	4.03						
				Clușiu	—	7.32	4.28						
				Clușiu	—	—	10.25						

Nota: Orele de nopte sunt cele dintre liniile grōse

Tipografia ALEXI, Brașov.